

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak nyíltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . . 8 kor.
Fél évre . . . . . 4 kor.
Negyed évre . . . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A.
Általános Tudósító hirdetési osztálya Budapest.

Nyílttér petítora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

Hivatás, üzlet.

Vezércikknek történetet mondok el, mely annyira igaz, hogy neveket nem említek és mindenki tudja, annyira nem új, hogy mindenki ismeri.

Az Isten egy embert vert meg. Fiaccskája a szénás padlás ajtajából a garádcsútra alatt álló ekére zuhant. Az eke mellé támasztott földtúr-vas belement czombjába és felső lábszár csontját is megsértette. A baj komolylyá vált. A helység orvosa azt ajánlotta neki, — miután itt operáló műszerekre lenne szükség — vigye fel a gyermeket Budapestre, ott könnyebben elbánnak vele. Megmondta: hova, kihez vigye.

— Doktor ur. — szól a megrettent apa — igazán mondja: segíthet-e a fiamon?
— Az igazán segíthet.
— No, akkor rászánok egy tehén árát, felviszem.

Föl is vitte. Beállít vele a nagyságos professzor ur várótermébe. Vár. Aztán beeresztik. A professzor ur megvizsgálja szemüvegét és lakonikusan beszél hozzá:

— No, mi baj?
Szegény ember himezhámóz, nagy nehezen mondja el sorsát s hol arra a nagy urra, hol a gyerekre tekint. A végén keservesen nyögdecseli, hogy »segíjjen ki« a nagyságos ur, ha lehet, »gyógyíjja ki« a fiamat. Meglitzetek érte.

— Bontsa ki azt a gyereket. Tapogatlja, vizsgálja. Mindez azonban csak pár pillanat műve. — No, jól van, ha letesz kelmed öt-száz forintot, akkor megoperálom a fiát.

Ötszáz forint! . . . Az atyafi majd össze esik . . . Nincs nekem kérem annyit, még tán apámnak se vót. Alább nem tönné mög a nagyságos ur? Egy tehén árát adnék érte. Még azt is sokallom, de gyereköm, hát Isten neki!

Most már úgy beszél a professzor ur, mintna haragudnék: vigye a klinikára!

— Nincs bizodalmmal, ide utasítottak. Aztán azt is mondták, hogy ott fiatal gyermek-emberek tróbnának . . . Isten áldja.

Búsan ballag beteg gyermekével a pályaudvar felé s gondolatai megnyugtatók: Isten adta, Isten elveszi, legyen áldott az ő szent neve. A Kerepesi-uton egy vaskereskedőhöz tér be, hogy legalább kaszát vesz, ha már feljött Pestre. A fatusi emberek közlékenységével itt is elmondja baját. A kereskedő megszánja s ajánlja neki: vigye fiát Bécsbe, ott biztosan megoperálják. Ó rajta is segített az a tanár.

A paraszt ember rászánta magát, felvitte. Amint előadta baját, a tanár segédjével rögtön az operáláshoz látott. Szegény paraszt ijedten kérdi, hogy hát mennyit fizet érte? A professzor mosolyog és megnyugtatlja: az mellékes, fő, hogy a gyermeket megmentsük.

Eddig tartott a történet, most csak rövid kommentárral kísértem.

Nem merem azt állítani, hogy magyar orvos-professzoraink ily módon cselekesznek. De van elég olyan orvos, kiknél a tudomány üzlet és nem hivatás.

Könnyen lökik a szegény embert idebb-odább. Csak, ha nagyobb koncz akad, akkor lepi meg őket a mentő-láz, mert ezreszek, százások járnak nyomába. Menjen a klinikára stb. ez az Isten hírével. Bár annak a szerencsétlen embernek hozzá van bizodalma.

Végtére is hivatásos mester-orvos kell, hogy a segítés, gyógyítás ösztöne szállja meg a szerencsétlen szenvedő láttára. Ezt az érzést Isten oltotta az emberbe. Mennyivel inkább disponál ott, hol a tudomány magaslatán álló egyén érzi, hogy meg tudná menteni ha akarná.

A Zrinyi-emlék ügye.

Lapunk mai számában a felső-mihályfalvai plébániához tartozó, közvetlen a stayer határon fekvő községek adományait közzöljük, melyek a népek ottani derek vezetői szives igyekezte következtében gyűltekek össze. — Ugyancsak ma mutatjuk ki egyik t. földink Marsics Lajos lovászki tanító gyűjtésének eredményét, ki hozzánk irt leveleiben »drága szülőföldének, Muraköznek leendő díszéhez, a Zrinyi-emlék felállításá-

T Á R C Z A.

Az „Eötvös-alap“-ról.

Irla és a »Muraközi Tanítóörök«-nek 1901. május hó 18-án Perlakon tartott közgyűlése alkalmával szabadon előadta: **Brauner Lajos** közs. tanító.

Az 1896-ban tartott egyetemes tanügyi kongresszuson megjelent több ezer tanító nagy lelkesedéssel tette magáévá az eszmét s megbizta az Eötvös-alap igazgatóságát annak létesítésével. Azonban a tanítók házának alapja éveken át csak igen szerény mértékben gyarapodott s az 1899. év közepén is alig haladta meg a 40.000 koronát; így a tanítók óhajtatásának beteljesedése a messze jövő feladatának látszott. Maga Péterfy is, hogy legalább némi eredményt mutathasson fel, egyelőre megelégedett azzal, hogy legalább ingyen ebédeket szerezzen a szegény tanítók gyermekeinek. Fáradságot nem kímélve, sorra járta a fő- és székváros összes vagyonosabb vendéglőseit, s oly szerencsével, hogy eleinte 40, később 102 szegény tanuló számára koldult ki náluk ingyen ebédet, a kik közt, magyarán mondván, egyiknek sem volt sem inge, sem gallérja.

Az 1899. év nyarán azonban váratlan örövendetes fordulat történt. A miről a magyar néptanítók mint egy édes ábrándról beszéltek, az testet öltött: az Eötvös-alap intézői, hogy a tanítók boldogsága teljes legyen, 210 ezer koronáért megvásárolták a tanítók házát.

Ezen hírre örömtől dobtant meg minden tanító szíve, s bátran kiálthattak a költővel a Ta-

nítók Háza láttára: »Im, Babytonban templomot emeltek.«

Igen, templomot emeltünk, mely ékes hirdetője a magyar tanítóság egységes törekvésének; templomot, melyben boldogságunk kutforrása rejlik; templomot, mely az emberszeretet forrásából táplálkozik. Abból fakadt elő, annak küzdelmeit élte át, s ma, midőn helyet foglal a magyarság közmívelődési intézményei között, »a tanítók jó erkölcsű, szorgalmasan és jó sikerrel tanuló gyermekei« számára alakult meg.

A »Tanítók Háza«, mint kedves kártársaim előtt ismeretes, 1899. november hó 19-én boldog emlékü és áldott lelkű királyunk, Magyarország nagyszonyának nevenapján nyílt meg. Atyai jóindulatu Miniszterünk ez ünnepélyen azon mély hátlára kötelező hírral lepet meg bennünket, hogy Felsőleg Urunk és Királyunk — méltányolva a nemzet napszámásainak e szép törekvését — megengedte, hogy e ház az ő dicső nevét viselhesse.

A megnyitáskor mindjárt 50 a főiskolákon tanuló tanító gyermeke nyert elhelyezést az internátusban, s akkor ugyanannyi családapa tanító áldó sóhaja szállt az egek urához, áldást kérve az intézményre, annak megteremtőire.

Igen, az intézményre, mert most már nyugodtan hunyhathja le örök álomra szemeit a szegény családos tanító, a kinek arczán még a halál kínjánál is nagyobb volt az a győtrelem: ki fogja táplálni majd tehetetlen árvaít?

Oh! hány családapa tanító fel-felsőhajtott álmatlan éjszakák idején: »Mi lessz a fiammal, mi lessz a leányommal!« Ridég való, a tanító mindig csukott ajtóra talált.

Nem is érthette nagyobb bánat és fájdalom, mint mikor az iskoláztatás költségeit volna miatt tudatlanul volt kénytelen gyermekeit felnevelni, vagy pedig tehetetlenül nézni segély és gyámoltás nélkül álló gyermekeinek a nyomorban való vergődését, míg — ha oda juthat — főiskolai tanulmányait befejezheti.

A »Tanítók Háza« létesítése előtt a tanító fia ugyanis bármilyen erkölcsi tartalommal bírt legyen is, megfelelő anyagi erőki híján kénytelen volt lemondani a társadalmi emelkedésre való törekvés felemelő és nemes ideájáról és az azzal járó materiális előnyökről, hanem megmaradt vagy kasztblé embernek, vagy pedig elment alsóbbrendű kezczmögő és sovány egzisztenciának. Ott azután eltemette őket a falu, kedélyüket elposzasztotta, műveltségüket elnyűtte, felszívta a kindlódásnak ezerféle neme, az együgyű, de küzdelmes falusi élet. Ugy külsejükben, mint erkölcsükben, úgy felfogásukban, mint tartalmukban dekadensek lettek. Egy szóval olyanokká váltak, a kikre azt szoktuk mondani, hogy nem élnek, csak léteznek, csak vannak.

Mig más ember fia boldogul, a protekció arany hídján átsétálván, feljut óhajtott céljához: addig a szegény tanító szegény fia éheznek, mig valamikéhez juthat.

S ha szorgalma és tehetsége folytán el is érte ama pontot, hogy tudományzomjas lelkét ott kielégítse, akkor kezdődött csak meg számára a nélkülözések és szenvedések órája.

Atyai szívű kultuszminiszterünk nem egyszer látott maga előtt ily elszárgult, fonnyadt arcú, szegény, magukra hagyott tanítófiákat és nem egy-

hoz a Mindenható segítségét és áldását kéri. Egy másik t. földink, Prusatz Győző cs. és kir. hadapród tiszthelyettes Josefstadtról küldött 5 koronát. Szép, hogy idegenben lakó fiatal földink a fegyverforgatás közben is érdeklődik szülőföldének hazafias mozgalmairól. A csáktornyai Zrinyi-szállodai János-alsós-társaságtól is 4 koronát kaptunk az emlék-oszlop céljaira. Fogadják ugy a szíves gyűjtők, mint az adakozók a Zrinyi-emlékoszlop igaz hátlájának kijelentését!

Tizenkilencedik kimutatás.

Gáspárlin Mihály plébános Felső-Mihályfalva	4 k.
Zdacek Imre tanító F.-Mihályfalva	1 k.
Rántes Menyhért áll. tanító Királylak	1 k.
Vajda Mihály kjegyző F.-Mihályfalva	1 k.
Gruha Ferenc	20 f.
Glád Géza	20 f.
Rántes Győző	20 f.
Homolka Mariska	1 k.
Fuss Ottó	1 k.
Miklin Anton Felső-Domboru	20 f.
Golob Anton	20 f.
Karaszinecz Mihály	30 f.
Sörök Mihály	40 f.
Kosak Mátvás	20 f.
Szadorics Anton	22 f.
Golob József	20 f.
Golob Munika	20 f.
Poszel Ferenc	20 f.
Novák István	20 f.
Novák Mihály	10 f.
Saffarics Vincze	20 f.
Panics Ferenc	20 f.
Safarics Ferenc	20 f.
Poszel Ferenc	30 f.
Scsavnicsár Mátvás	20 f.
Miklin Iván	24 f.
Scsavnicsár Ferenc	20 f.
Banek Gábor bíró	40 f.
Jambrovics András Hétvezér	20 f.
Lovrecz József	40 f.
Tkalecz János	40 f.

Lovrecz János	40 f.
Culek Antal	1 k.
Lovrecz Tamár	20 f.
Jambrovics János	20 f.
Lovrecz János	40 f.
Zorkovics Mátvás	40 f.
Terboz Pál	40 f.
Vuk Imre Farkashegy	30 f.
Petkovics Márton	20 f.
Petkovics Mihály	10 f.
Petkovics József	20 f.
Szersa József	22 f.
Novák Mihály	30 f.
Skrinyar Terézia	20 f.
Golob Ferenc	20 f.
Czmeccsák József	20 f.
Polanecz Mihály	20 f.
Polanecz Ilona	20 f.
Polanecz István	20 f.
Marsics Lajos tanító Lovászi	1 k.
Gaal István plébános K.-Szt.-Miklós	1 k.
Vizmathy Malvin tanítónő	50 f.
Peintler Géza k. tanító	25 f.
Fürst Alajos kereskedő	50 f.
Wendl Ede kőregyész	50 f.
Kákósy Vilmos s. jegyző	20 f.
Wlasits György postamester	20 f.
Nemes Ferencz urod. vincz. Lovászi	30 f.
Végh András kovács	30 f.
Prusatz Győző hadapród tiszthelyettes Josefstadtról	5 k.
János-alsós-társaság Csáktornya	4 k.

Összesen 34 k. 73 f.

Lapunk m. számának kimutatása 1937 k. 73 f.
Az eddigi gyűjtés eredménye 1972 k. 46 f.

A további gyűjtés eredményét lapunk jövő számában fogjuk folytatónak közölni.

KULÖNFÉLÉK.

— **Kérelem.** Lapunk f. hó 1-ével a XVIII. évfolyam harmadik negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük azon t. előfizetőin-

ket, kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani, a kik pedig előfizetési díjjal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék. Tisztelettel

a kiadóhivatal.

— **Szabadságolás.** Simon Lajos kir. ítélőtáblai bíró, a helybeli kir. járásbírószágot vezetője szabadságra ment, ezen idő alatt a kir. járásbírószágot hivatal vezetését Kollarits Mihály kir. aljárásbíró vette át. — Kolbenschlag Béla járási főszolgabíró f. hó 7-én kezdte meg 2 heti szabadságát, mely időre a hivatal vezetésével Szalmay József szolgabíró bizott meg.

— **Hivatalos látogatás.** Folyó hó 4-én a helybeli kir. járásbírószágot Tóth László nagykanizsai kir. törvényszéki elnök tüzetes megvizsgálás alá vette, a mikor is mindent a legnagyobb rendben talált. Innen tovább folytatta körútját Letenyére.

— **Egyházi kinevezés.** Pevecz György muraközi születésű, volt felső-mihályfalvai segédlelkész Bedekovcsinára adminisztrátornak nevezett ki.

— **Eljegyzés.** Pollák Salamon helybeli lakos, kereskedő, eljegyezte Zirczen Redl József kereskedő kedves leányát, Szerén kisasszonyt.

— **Állami tisztviselők mozgalma.** A perlaki áll. tisztviselők f. hó 1-én tartott értekezletükön a tordai tisztviselők mozgalmahoz csatlakoztak; az állandó bizottság megalakulván. elnök: Horváth Csongor János kir. járásbíró, intéző elnök: Horváth Géza adóhiv. ellenőr, jegyző: dr. Koblicz Elek kir. aljárásbíró lett. Együttel elhatározták, hogy a kongresszus megtartását szükségesnek vélik, a mozgalom támogatása végett pedig kérelemmel fordulnak a kerület országgyűlési képviselőjéhez, nagymélt. Wlassics Gyula dr. kultuszminiszterhez.

— **Eljegyzés.** Dénes István perlaki takerékpénzári könyvelő eljegyezte ugyanott Pelcz Ida kisasszonyt, áll. óvónőt.

szer kérdezhetette magában, hogy vajon hol töltik ezek a nap legnagyobb részét?

Bizonny hol? Fáradság, életük csupa küzdelem a magasba törő nyomorral, azzal a kevés kenyérral, amit kenyérrel, mit édes atyjuk nyújtott nekik utraival, míg bírák; s ha kimerülnek az inséglés való küzdelemben, vagy a bűn lejtőjére lépnek s keresztjei lesznek a családnak és csapásai a társadalomnak: vagy pedig testben és lélekben megtörve, saját megátkozott életük ellen emelnek fegyvert s nem tudják azt, hogy az a hitvány ólomdarab nemcsak forrongó agyukat, de szegény atyjuk szívét is szétzuja.

Ott feltűnnek véres homlokukkal, összeszűzött mellel, ajkuk, miket a nyomor fonyasztott meg, még egyszer s utóljára sóhaja nyílnak, hervadt arcukról az élet gyászatát nem az az anya csókolja le, akinek áldó ajaka legelőször érintette őket a kis bölcsőben, hanem a halál. S a midőn a szenvedések láncolata véget ért, a mikor a virágfakadást felváltotta a hervadás: oda kerülnek a kórházak hideg márvány asztalaira s onnan a nagy jeltelen sírokba, a hol nincs hivatal, a hol nincs ambíció, a hol nem faj semmi!

Igy is, úgy is elvesztek a család, a társadalom, a házara névze.

És a szülő édes jó anya, ki vérével táplálta, szívvel igazgatta, karjaival ringatta, ajkával álomra csókolt s örökös szemével védelmezte gyermekét; az a drága jó anya, ki hosszú, kínos, álmatlan éjszakákon át gyermekének betegsége pillanatában könnyeivel áztatta a bölcső vánkósát, most szívet marcangoló fájdalommal gyászolja elbukott gyermekét; az anyagilag tehetetlen apa pedig nem csoda, ha ki kel az osztóigazság ellen, melynek gyermeke áldozatul esett.

Nagyon kevesen vannak, a kiknek az ember-szeretet leheltségessé teszi, hogy célt érjenek. Pedig hány kiváló család nagyságának vette meg alapját egy-egy jeles eszű szegény ifju, kit az ember-

szeretet főiskolai tanulmányainak ideje alatt céljához segített.

De a legtöbb esetben hány jeles tehetségű, kiváló egyéniség pusztult el a szegénység miatt hazánkban, pedig nincs ország, melynek nagyobb szüksége volna kiváló eszű, jellemes, képzett fiakra, mint sokat szenvedett, sok megpróbáltatáson keresztül ment s ez okból a művelt nyugat előhaladottságától elmaradt hazánkban.

Ezután ez nem így lesz. A tanító tehetséges, szorgalmas és jó erkölcsű fia ezután nem fog elveszni sem önmagára, sem a társadalomra, nem fogva a legrendezettebb asszociációra, az államra sem, hanem megfogja találni azt a méltó helyet, a hol tehetőségét úgy magára, mint a közületre nézve gyümölcsözteszetheti.

Emek a szent ügynek a Tanítók Házának megteremtője is a legemesebb szívű ember, Péterfy Sándor volt. Áldja meg az Isten érte!

Hajtsuk meg előtte tiszteletünk lobogóját az által, hogy ezt a nagy alkotást, mi tanítók, teljes éonköből a magunk jól felfogott érdekében, gyermekeink jövőjére nézve is támogatjuk.

Hízen ez a ház, mely fiainknak tanulmányi idejükre, nekünk meg agy napjainkra édes otthon bízott, a Kolozsváron megszerződött tanítók házával egyetlenben oly fejedelmi segélyben részesül, mely ritkítja pártját. De a tanítói köz-társadalom ezen Eldorádójának, hivatogató Édenének, Semiramis kertjének fenntartási költségei reánk vannak bízva.

Kedves Kartársak! Néhány fillérről, néhány koronáról van a szó a mi részünkről. Ennyit saját gyermekeinkért, kartársaink jóvoltáért adhatunk, áldozhatunk. Ha minden tanító belép az Eötvös-alapba, s az évenként járó tagsági díjat lefizeti, vagy részes jegyet vált, százezrek állanak néhány év múlva e czélra összegyűjtve.

Az Eötvös-alap (országos tanítói segély-egyesület) legújabb alapszabályzata értelmében

rendes tag lehet mindenki, ki a 3 korona évdíjat pontosan beszolgáltatta; az ily tagok három ízben részesülhetnek az egyesület jótéteményeiben, de csak abban az esetben, ha az évdíjakat 15 ízben már pontosan beszolgáltatták.

Rendes tag lehet az is, a ki az Eötvös-alaphoz az 50 koronás névre szóló részesjegynek kiváltásával hozzájárul. Az ily rendes tagok az 50 kor. névre szóló részesjegyeket 5 év lefolyása alatt 10 kor. évi részesletek beszolgáltatásával is megszereshetik. Ezek a rendes tagok hasonlóképpen három ízben formálhatnak igényt a jótéteményre. Más szóval 50 koronáért három ízben kaphat 100—200 kor. segélyt, vagy gyermeke a Tanítók Házában otthont.

A számitás tehát nem csak egyszerű és igazságos úgy az egyesületre, mint a tagokra nézve, hanem egyaránt előnyös is. A tagok előnyeit felesleges külön fejtegetni, annyira szembeötlő. 50 koronáért 300—600 korona visszatérítést remélhetnek jótéteményekben. Sőt azt a részes jegyekért fizetendő 50 koronát már az első három ízben évtizedtől jótéteményekből megtakaríthatják. Azok pedig, a kik az egyesület jótékony-ságát igénybe nem veszik, ötven év múlva magok, vagy utódaik a részesjegy értékét készpénzben megkaphják; mert ennek az 50 koronás összegnek csak évi kamatjöveldelm fordították az Eötvös-alap vagyonának gyarapításához.

Igen okosan kimondta az új alapszabályzat azt is, hogy ezental a tanítóéni is tagjai lehetnek az egyesületnek, a csekély évi járulékért ők s gyermekeik is élvezhetik az egyesület jótékony-ságát.

Mélyen tisztelt Közgűlés! Rajtunk áll tehát sorsunk és gyermekeink jövőjének és boldogságának biztosítása. A ki erre a czélra fáradsni, az Eötvös-alap-ba belépni érdemesnek nem tartja, filléreit sajnálja, nincs joga a panasznak.

— **Bucsuszó.** Az idő rövidege miatt, nem volt alkalom, hogy minden t. ismerősömtől és barátomtól személyesen elbucszam Perlakra való távozásomkor, azért ez uton teszem ezt, azzal a kéréssel: tartanak meg t. ismerőseim és barátaim szives emlékkümben. — Perlak. Dr. Z a k á l Lajos ügyvéd.

— **Eljegyzés.** Goldschmidt Teréz kisaszszonyt Mura-Csányból eljegyezte Weiszfeld Ignác Szent-Margitáról.

— **Névmagyarosítás.** Baczkó Imre helybeli lakos vezetéknévét belügyminiszeri engedéllyel »Baltavári-ra« változtatta át.

— **Vasuti kinevezések.** Gulrich Károly helybeli állomási kezelő-gyakornok kezelővé, Friedenthal Sándor vasúti fővigyázó pedig raktármesterré nevezetett ki.

— **Pályázati hirdetmény.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága által a magyar állam ezer éves fennállásának megörökítésül a keszthelyi főgymnasiumot végző egy-egy zalamegyei tanuló részére a vármegyei, a közművelődési alap terhére évi 400 koronával létesített ösztöndíjra pályázat hirdetetik és felhívtnak mindazok, akik ezen ösztöndíjra pályázni kívánnak, hogy vagyoni állapotukról kiállított hatósági, születési és az 1900—1901 évi iskolai bizonyítványukkal felszerelt kérvényüket a vármegyei törvényhatósági bizottsághoz czimezve a keszthelyi főgymnasium igazgatóságánál legkésőbb folyó évi szeptember hó 3-ig benyújtásuk. A fenti ösztöndíjért csak a keszthelyi főgymnasiumot végző zalamegyei születésű legszegényebb és legjobb tanuló pályázhatik. Az ösztöndíjat zalavármegye törvényhatósági bizottsága adományozza és az azt elnyerő tanuló középiskolai tanulmányainak befejezéseig élvezheti, ha a keszthelyi gymnasiumot el nem hagyja, kiváló jó magaviseletet és tanulmányait kiváló előmenetelt tanúsít. — Zala-Egerszegen 1901. évi július hó 6-án. A vármegye közönsége nevében: C s e r t á n, Zalavármegye alispánja.

Sok fából lesz az erdő, cseppekből a tenger. Fillérből a korona. Sok kicsi sokra megy. Sokan csodákat tehetünk; magunkra hagyatkozva nem boldogulhatunk; mint oldott kéve: széthull nemzetünk.

A víz folyékony, ellentálni nem igen tud; s a sziklatömbből idők múltán átnyalja s forrásként folyva a völgyeken, üdít és termékenyít. A hulló vízcepp könnyű és gyenge, s ha hosszú időnkig hull egy helyre, a legkeményebb sziklát is kivájjá, átlukasztja. S tudod-e, hogy mi az erő? Kitarítás, akarat, mely előbb vagy utóbb, de borostyánt arat!

Segítsünk magunkon s gyermekeinken, s az Isten is megsegít bennünket!

Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim! Mint a nemzeti kultúrának egyszerű munkása, s e körnek szerény tagja, szívem s lelkem melegéből kérem fel Önöket újra, hogy Péterfy atyánk — ki a magyar nemzeti nevelés szent ügyének s tanítóirásai boldogításának szentelte egész életét — örökét, a »Tanítók Házát« az »Eötvös-alap«-ba való belépés által támogassák.

Gondolják csak meg azt, hogy a valamenynyitúnkre leselkedő csapások közt az ember- és a hazaszeretetlen találhatunk enyhülést, s hogy a földön kijutható boldogságból kiki csak annyi részt tud kivenni maga számára, a mennyi boldogságban tudta vagy vélte részesíteni hozzátartozóit.

S ha Dante felírta az ő poklára, hogy aki abba belép, hagyja künn minden reményét, úgy mi, magyar tanítók is elmondhatjuk majd egykor a »Tanítók Házá«-ba kerülő szorgalmas és tehetséges fiainknak: ha e csarnokba lépsz, beléptél ősszen reményeidnek paradicsomába!

(Vége.)

— **Pályázat.** A magy. kir. posta, távirtda és távbeszélőnél betöltendő 135 gyakornokjelölt állásra ezenel pályázat nyitattik. Ezen állásokra az 1883-ik évi I-ső t.-cz. 14. §. alapján mindazok pályázhatnak, akik középiskolát, vagy ezzel egyenrangú más tanintézetet érettségi vizsgával sikeresen elvégeztek, 18-ik életévüket betöltötték és magyar állampolgárok. Ezen feltételeken kívül a pályázók községi erkölcsi bizonyítványval feddhetetlen előéletüket, közhatalósági orvosi bizonyítványval pedig ép és egészséges, a posta- és távirtdaszolgáltatásra testileg alkalmas voltak igazolni tartoznak. Továbbá azok, kik a középiskolát mult 1900. évben, vagy azt megelőzőleg végezték, kötelesek hiteles módon kimutatni azt is, hogy azóta hol voltak alkalmazva, illetve mivel foglalatokodtak. A pályázat alá bocsátott állásokat a kerületi posta- és távirtdaigazgatóságok fogják betölteni, számszerint minden igazgatóság tizenötöt (15) A sajátkezüleg irt és születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvények a már közszolgálatban állók által felettes hatóságuk. — közszolgálatban nem levők által pedig az illető főszolgabíró vagy polgármester útján — folyó év július hó 31-ig, a szerint a hol a pályázók alkalmaztatást óhajtanak nyerni, a budapesti, kassai, kolozsvári, nagyvárad, pécsi, pozsonyi, soproni, temesvári, vagy zágrábi posta s távirtda igazgatóság-hoz nyújtandók be, s ha az említett határidőig pályázók kellő számmal nem jelentkeznek, később érkezett folyamodványok is elfogadtnak.

— **Iskolaállamisítás.** Dráva-Egyház község képviselő-testülete közszégi iskolájának államisítása érdekében a kultuszminiszternél, a kerület orsz. képviselőjénél a kellő lépéseket megtette.

— **Tűz.** Mult hó 30-án Kósz István perlaki földmives lakóháza és melléképülete ismeretlen okból kigyulladt s leégett.

— **Öngyilkosság.** Molnár László helybeli lakos, volt megyei utbiztos, 2 héttel ezelőtt családjától eltűnt s azóta — daczára a minden irányban történt pubatolásnak — nem találhatták meg sehol. Folyó hó 8-án azonban Sémovecz, horvátországi község határában a Dráva folyó vetette ki holttestét a partra, hoi mi vitte az 55 éves embert az öngyilkosságra, ismeretlen.

— **Kellemetlen ébredés.** Brezink Bernát karinthiai kereskedő f. hó 1-én nyugodtan aludta az igazak álmát egy helybeli vendéglőben, s mikor felébredt, hűlt helyét találta 800 koronát tartalmazó erszényének s órájának. Az eddig ismeretlen tettes nyomozása folyamatban van.

— **A vig őrmester.** Kersmár Iván, a helybeli disídás-ezred 5-ik századának őrmestere m. hó 26-án éjjel vigan mulathatott valamelyik korezmában, mert örömben, vigságában amint hazafelé ballagott, minden ok nélkül megtámadta Tomások Simon novákoveczyi lakost az utcán s kardjával úgy fejbe verte, hogy az orvosi látlelet szerint 14 napi sérülést ejtett Tomásokban. Ugyancsak ez a vig őrmester ugyanazon éjjel beverte Ulicsny Károly szőlőszeli és borászati felügyelő, valamint a városi pásztor lakásának ablakait, s ezzel 9 koronát kárt okozott. A nevezett katonai illetékes helyen jelentetett.

— **Anyakönyvi statisztika.** Csáktornya nagyközség anyakönyvi kerületében a f. év első felében 69 születés, 60 halálozás és 18 házasságkötés történt.

— **Hirdetmény.** A posta, távirtda és távbeszélő-szolgálat időtartama a 34342. sz. min. rendelettel július hó 1-től kezdődőleg újból szabályoztatott, s ezzel kapcsolatban a vasárnapi munkakorlátozás Újév napjára, Husvét hétfőre, Áldozó csütörtökre, Úrnapijára, Pünkösöd hétfőre, Karácsony első- és másodnapjára, továbbá április 11-ére és augusztus 20-ára is kiterjesztetett. A hivatalos órák és a szolgálat a közönséggel való érintkezésben a csáktornyai posta- és távirtda-hivatalt illetőleg a következőképen szabályoztatott: A) Felvétel szolgálat I. Postánál. I. Hétköznapokon: d. e. 8—12-ig, d. u. 2—6-ig minden küldemény faj felvételére, de utalvány és takarékpénztári feladás csak d. u. 5-ig. Ajánlott küldemények azonban reggeli 8-tól esti 9-ig megszakítás nélkül postára adhatók. 2. Vasár- és ünnepnapokon d. e. 9—12-ig; délután mindenfajta küldemény feladása szünetel. II. Távirtdánál. I. Hétköznapokon: d. e. 8-tól este 9-ig. 2. Vasár- és ünnepnapokon: d. e. 8¹/₂—11¹/₂-ig, d. u. 2—3-ig. Egyébként a szolgálat a kézbesítést és levélglyűjtést illetőleg változatlan marad.

— **Országos vásár.** Jó meleg idő kedvezett a csáktornyai vásárnak, melyet f. hó 2-án tartottak meg. Nép elég volt; az eladók azonban panaszokodnak, hogy a vásár bizony mostohán ütött ki. A felhajtott állatok száma meghaladta a 3500-at, ebből elkelt 700 drb.

— **Anyakönyvi hírek.** Csáktornya nagyközség anyakönyvi kimutatása f. év június haváról a következő: Születtek: Pristusek Nándor, Peszamoska Anna, Segovics Paula, Pollák Sarolta, Skvorcz Mária, Puskás Lajos, Krausz Béla, Babics Sándor, Spierer Erzsébet, Gutterman Irma, Litschütz Amália, Ferencsina István, Vreszk Pál, Zámuda Pál. — Meghaltak: Bujánics Julianna 3 hón, Debán Irma 8 nap, Málékovic József 27 é, Miklautz Natália 1 é, Ludwig József 3 é, Herzensnyák Anna 74 é, Megla István 71 é, Gutterman Irma 2 n., Leitman Katalin 7 hón., Poógorsek János 67 é.

— **Pénztolvajok.** Bednyács Mária kisaszabadkai illetőségű tolvaj nő a f. hó 2-án tartott országos vásár alkalmából Perics Klementin helybeli lakos kárára 70 for. fil. lopott el. A csendőrség járőre a tolvaj nőt másnap Tófalun elfogta s a büntető bíróság-nak átadta. — Treiber Anna kebeli illetőségű cseled m. hó 26-án Barla Simon varazsd-topliczai vasúti állomásfőnök kárára 10 k. 40 f. pénzt esalt ki, s azzal megszökött. A csendőrség azonban a tettest Csáktornyan elfogta s a járásbíróságnak átszolgáltatta.

— **Ruhalopás.** Zsilavec Mária beliczai lakos f. hó 2-án Tkalcsecz Magdolna felsővidafalvi lakos zártatlan szobájából egy szoknyát 6 kor. értékben ellopott. Zsilavec a helybeli kir. járásbíróságnak feljelentett.

— **Tűz.** Kerman Ferencz II. hegykerületi földmives lakóháza, s gazdasági épületei f. hó 4-én éjjel ismeretlen okból kigyulladtak és a benn levő butor és ruhanemű, takarmány és gazd. eszközökkel együtt elégett. A kár meghaladja az 1807 koronát. Biztosítva nem volt semmi.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, **Margital Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara **Fischel Filipova**, kam se predplate i obznane pošiljau.

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broj: koštaju 20 fl.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Ogovaranje.

Jedna najhujša navada ljudeh je ogovaranje. Čele pripovesti napraviju oko jedne osobe, bez toga, da bi te pripovesti i kakov temelj imale.

Najviše put je zrok ogovaranja mržnja. Jesu ljudi, koji, ako se na koga srdiju, ne, da bi, kak to plemenita duša čini, se svigdi vugnuli prilike, kak bi istomu zlo činili, nego još iščeju takove, pred kojimi moreju činiti svojega srdbenika.

Ali takove osobe nije jako treba iskati. Vu čoveka vceptljena znatiželjnost nedopusti vnogim ljudem, da bi odbili od sebe takvo-ga čoveka, kojemu je navada ogovarati. Istina, da takove svaki zameče i za kladre nje zove puk, ali zato ipak je reč posluh-njena, te onaj, koj je reč čul, on još dodé-ne knjoj nekaj, izcifra govora, pak tak se iz čeloga jedna velika povest napravi, za koju se onda po vremenu samo zezna, da je ne drugo, kak mehur iz saponice.

»Čovečji život je jedan dugi put, zadnja stacija ovog puta je grob« — čital sem vu jednoj knjigi. I istina je. Čovek se po ovim putu vnogoput popiči, vnogoput zdvoj-no gleda napre po ovim putu, ali zabadav gleda, jer nikaj nevidi, samo nazad more videti; tu ili sa trnjem gore, ili pak sa cvét-jem ravnicu vidi. Iz napravljenog puta si more čovek misliti, kakov je još put do one zadnje stacije, do groba, te si tak priredi i

svoj život, takvu odeću si zeme nase, da ako bi put sa trnjem bil pun, da ga ovo trnje jako, ili pak nikaj neorani.

Dakle svaki čovek se iz svojih činov vuči. Iz svojih činov si zeme peldu na da-lešnji život. Koj je na to ne mogučen, on se prehit iz puta, takov je zgubljen dušev-no za družtvo čovečansko.

Ali od česa govorim ja! Im mi je cilj bil od ogovaranja govoriti, pak ipak kam sem zašel. Ali nikaj zato, ja mislim, da bu-de me razmel moj dragi čitatelj. Sa ovim sam hotel razsvetliti, da je onoga čoveka, ko-jemu se nesreća dogodi, tojest se popiči, ali ne smrtno na duši, još treba žaljuvati, a ne ogovarati, a za onoga koj pak je duševno mrtev za čovečansko družtvo, za onoga pak je zabadav sve, kaj gud govorimo.

Zlato je, gdo more tiho biti. Ali ako se već od koga spominamo, ako dobro nezna-mo, zlo nigdar naj nerечеćemo od njega. Jer ako za istinu znamo, moremo imati nevu-godnost, a ne pak ako smo tak samo čuli, te za istinu neznamo, onda najvišeput mi ostanemo vu ščavi.

Ali gdo od koga ono govori, kaj zasi-gurno zna, da nije istina, taj nije vréden, da se više sa njim vu reč pustimo.

Takov prilizalec zna zakaj govori. To je njegov život. Ako se dvé osobe srdiju, on je s obedvimi dober, ali jednoga ipak črni pred drugim. . . . .

Vnogo i vnogo ga takovih prilizalcov. Pak zakaj? Zato, da ga i onih vnogo, koji prilizavanje radi poslušaju.

Spameten čovek je svigdar sudec svo-jih činov. Miren je, jer zna, kaj je učinil. Zna on, da je i to treba poslušati, kaj svét veli, ali i to zna, da ako je njegova duša čista, te je on vu znanosti svoje nedužnosti, da se mu je onda ne treba braniti. Pak za ma-lo vréme, onaj svét, koj je proti njemu sa celom silom vdrl, onaj svét bude ga počel poštuovati, jer vidi, da čini istoga se nesla-zeju sa govorom ljudeh.

Nije dobro i nije lépo ogovarati. Nije plemenito na drugim spaziti slamu, a na se-bi niti brv ne.

One, koji jako radi ogovaraju, prije-potle omrziju ljudi.

— L. R. —

Spomenik Zrinjiev.

Vu denešnjim broju izkazemo one dare, koje su se vu fari Felső-Mihályfalva nabrali. Nadalje denes izkazemo sabiranje jednoga našega post. domorodca, navučitelja Marsics Lajosa iz Lovászi, koj vu svojem listu bla-goslovi pomoć Božju prosa za postavljen medjimurskog iepog kuća, spomenika Zri-nyia. Takaj denes izkazemo dar našega post. domorodca Prusatz Győzőa, ces. i kr. nam-eslnog oficira, koj iz Josefstadta nam poš-šilja svoje prišparene peneze za cilj postav-

Z A B A V A

Bieg pred smrtjüm.

Bilo je u G. — U rečenom miestu u bregovitoj ulici stoji stara već trošna kuća, u kojoj je stanoval rudar T. sa svojom fa-milijom. Svaki dan je on hodil dobre volje na svoje težko i pogibeljno dielu pod zem-lju. Njegovi dani bili su tamne noći pod briegovi, koje su samo malimi rudarskimi lampaši razsvietlene bile. Tu mu je smrt svaki čas naproti zievala iz svih kutov i za-kutkov, po kojih se je svojim pikom pri spar-njoj svetlosti svojega lampaša provlačil te u kamenu iskal plemenitu kovinu, koju je on-da dakako moral gospodaru rudnika predati, a on sam je za to dobival svoju dnevnu plaću, kojom je zadržaval sebe i svoju obitelj.

Ona duboka tišina i samoća duboko pod zemljom, pak i odaljenost od svega živuče-ga na zemlji, čini čovieka, koj je na sun-čanu svetlost i na obćenje s ljudimi nau-čen, tmurnim. Ako pak takovomu rudaru dojde na pamet smrt, koja ga u dubini na razni način i nenadano svaki čas more za-teći, onda se u njem probudi samosviest, da je Bog svigde u najbližnoj blizini, pak se onda tim više u Njega zaula i obrambu iz-ruča, koj je u utrobi zemlje baš tak prisu-

tan, kak na zemlji, vrhu zemlje i svigde: »U Njemu živimo, gibljemo se i obstojimo.«

Rudar T. nije bil strašlivec. Već više godinah je on danovice se spuštal u dub-linu te je od onud vadil i gore donášal nad-jene dragocienosti, a u prosto vréme je dobre volje boravil med svojimi. Takova putovanja u dublinu su uvijek skopčana sa nepredvid-ljivimi pogibeljimi, ali naš rudar, naučen na svoje svakdanje dielo, nije u tom pogledu poznal straha.

Jednog dana, kad se je u jutro opet, kak navadno spremal na svoj pogibeljni po-sel, dojde njegova žena sve zmetena pred njega te ga prosa, da danas neide u rudnik. Začudjeni rudar nad tim tolačom, zapita si ženu, koj bi tomu zrok bil, da ga danas od-vrača od navadnog diela. Žena mu na to prične pripoviedati, da je nočas posve ži-vahno sanjala, da će joj muž još danas umrieti i zato ga onda med suzami prsi i zakinja, da danas neide u bub-linu, jer ga tamo sigurna smrt čeka. Rudar ravnici neprestrašen, ali za umiriti si ženu, koja je, na to rekuć se zovojnom kazala, obeća, danas neiti na posel, većdoma ostati.

To je naravski, da mu je doma bilo dugočasno, jer on je bil naučen na podzem-ni život kakli krl, i zato si je iz dugog časa

najprije sel k obluku te je čital novine, koje je već prošle nedelje pročital, zatim si je kr-pal svojega kožnatoga rudarskoga šurca a konačno se je pretegnul kak je dug i širok na klup, koja je bila miesto kanapeja pri stolu. Rudar si je potegnul pod glavu vanj-kuša te si je kanil dugo vréme dremanjem prikrati. Siromak nije stulil, da se je na smrtnu postelu legel.

Vrhu rečene klupe — kak je to pri si-romašnjih stanovnicih navadno — bila je na stieni polica pribita, na kojoj su se raz-ne potrebne kućne stvari nahadjale. Tak je na toj polici stal vrć s octom a polag njega gladilo (Bügeleisen), polag ovoga nove cizme za svetek, a na koncu rudarov lampaš.

Siromaški rudar! Smrt je već pred vratu, a ti spavaš liepo mirno i spokojno! Učini rač-un s nebom!

Redovito i mirno je bilo dihanje spavajuće-ga muža, a ura na zidu svojim jednoličnim »tik tak« je kazala minutu za minutom tie-rala na zadnju uru rudara.

Neki neobičan šum se je na jedan krat pojavil vrhu klupi na stieni; čavli police su popustili i težina se je nagnula napred. Još jedna sekunda — i špičasto težko gla-dilo opade svum svojom težinom na sliep-očicu spavajućeg rudara, koj je od tog udarca

lenje spomenika Zrinyia. Lèpo je od njega, da vu tudji zemlji misli naš mladi domo- rodec i vojnik na domoljubne čine svojeg rodnog mesta. — Iz Čakovca smo takaj do- bili 4 korune od jednog pri Zrinyi-ostariji se kartajućeg društva. Vu ime spomenika Zri- nyia lèpa hvalja svim darovnikom!

Devetnajsti izkaz.

Table with names and amounts: Gáspárlin Mihály plebanuš F. Mihályf. 4 k. Zdacsek Imre učitelj 1 k. Rántes Menyhért učitelj Királylak 1 k. Vajda Mihály notarius F. Mihályfalva 1 k. Grula Ferencz 20 f. Glád Géza 20 f. Rántes Gyözö 20 f. Homolka Mariska 1 k. Fruss Ottó 1 k. Miklin Antal Felső Domboru 20 f. Golob Antal 20 f. Krazsinecz Mihály 30 f. Sörök Mihály 40 f. Krsák Mátyás 20 f. Szadorics Antal 22 f. Golob József 20 f. Golob Munika 20 f. Poszel Ferencz 20 f. Novák István 20 f. Novák Mihály 10 f. Sáfárics Vincze 20 f. Pánics Ferencz 20 f. Sáfárics Ferencz 20 f. Poszel Ferencz 30 f. Scsavnicárs Mátyás 30 f. Miklin Iván 24 f. Scsavnicárs Ferencz 20 f. Bánek Gábor bírov 40 f. Lovrecz József Hétfvezér 40 f. Tkálec János stareši 40 f. Jambrovics András 20 f. Lovrenecz János 40 f. Czulek Antal 1 k. Lovrecz Tamás 20 f. Jambrovics János 20 f. Lovrecz János 40 f. Zorkovics Mátyás 40 f. Terbócz Pál 40 f. Vuk Imre Farkashegy 30 f. Petkovics Márton 20 f. Petkovics József 20 f.

Table with names and amounts: Petkovics Mihály Farkashegy 10 f. Sersa József 22 f. Skrinýár Terézia 20 f. Novák Mihály 30 f. Golob Ferencz 20 f. Czmeccsák József 20 f. Polanecz Mihály 20 f. Polánecz Ilona 20 f. Polánecz István 20 f. Mársics Lajos učitelj Lovászi (Kerka) 1 k. Gaál István plebanos K.-Szt.-Miklós 1 k. 50 f. Vizmathy Málvin 50 f. Peintler Géza učitelj 25 f. Fürst Alajos štacunar 50 f. Wendl Ede notariš 50 f. Kákosy Vilmos 20 f. Wlaccics György postamešt. 20 f. Nemes Ferencz vincelér Lovászi 30 f. Végh András kovač 30 f. Prusátz Gyözö namestni oficir Josefstadt 5 k. Kartajuće-društvo Csáktornya 4 k.

Ukupno 34 k. 73 f. Izkaz prošloga broja 1937 k. 73 f. Sveskupa 1972 k. 46 f.

Dvadeseti izkaz bude sledil vu slede- čim broju naših novin.

KAJ JE NOVOGA?

— Prosimo naše poštuване pred platnike, naj nam vu tretjim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.

Od Velike-Kaniže — do Sv. Petrog- rada pešice.

Jeden od sunca okajenog obraza turis- ta je došel o. m. 6-ga vu Arad. Vucetics László se zove i ljetos je del doli maturu (egzamen) vu Kaniži. Za professora se je vučil i najviše pešice je prehodil celu Euro- pu. Pred nekojim tjednu pak mu je volja došla, te je odlučil, da pojde vu Petrograd (glavni varaš Ruske). Vucetics se nije dugo odpravljal. Iz Kiszete je do Arada 1400 ki- lometrov išel, i još ima iti do Petrograda 3960 kilometrov. Zbog velike vrućine najvi-

še po noći putuje i čez dèn spava. Ravno taj mladić je prošlega ljeta na parizku iz- ložbu išel pešice i od onud došel dimo takaj pešice.

Pet dlakov vu vodl.

Vu Vedresháza občini se je velika nes- reća pripetila. Nagy Gyula i Kovács Bálint gimnazisti, Börzsök Ferencz teologus, Vas- lagh Sándor tehnikus Fábray Sándor i Szilassy Tamás gospodarstvene akademie uče- niki su išli se na drugi kraj Tisze šetat. Pod večer su malo više vu glavi imali, kad su dimo išli, pak su zato jedinoga čuna odkap- čili i počeli su se voziti. Čunek se je preo- brnul i zvun Fábraya, koj je teško splaval vùn, su se svi vtopili.

Pešice iz Budapeste vu Taljansku.

Róna Arthur jurista gdo ie prošle godi- ne pešice išel vu Pariz na spravišće—dia- kov, je još vu junijuš otišel iz Budapešte i 1200 kilometrov je napravil već sada do Padove. Čez Svajc i čez Beča bude došel di- mo vu Magjarsku. Róna bez svakog krajca- ra putuje.

Velika vrućina.

Vu Ameriki je velika vrućina. Sétve su sve za nikaj zbog velike vrućine. Vu New- Yorku i Brooklynu je o. m. 5-ga 117 ljudi vumrlo od velike vrućine. Znanci veliju, da bude vrućina još vekša.

Falkai László bude vlovljen.

Već je minul jeden mesec, da je Fal- kai László poštarski listonoša iz Budapesti sa 40 jezer korunami skočil. Redarstvo ga je jako iskalo, ali nigde ga nije našlo. Vnogo glasov se govorilo, da je tu ili tam, ali to je samo na to bilo dobro, da Falkai stem leži skoči. Sada je nazadnje došel jeden glas koj sigurno kaže, gde je Falkai. Najme Fal- kai je jednu kartu pisal svojemu šogoru. Na ovim veli, da bude na paroladju si sel i otišel vu Ameriku. Ovu kartu je redarstvo prijelo i prek dalo sudu. Taki se je teleg- raférulo vu New-York i sada već tamošnje redarstvo čeka Falkaia, koj bude za 4—5 dni tam se dopeljaj, da ga prime i nazad pošle.

na miestu mrtlev ostal. Zatim tišina, kak da se nije nikaj do- godilo.

Kad pak je poslie kratkog vriemena doš- la rudarova žena u sobu, za da stol prost- re i obed na stol donese, našla je svoga mu- ža na klupi ležećega mrtvoga a kraj klupi na podu malo na špici zakrvareno gladilo.

Dakle se je njezina senja izpunila i ni- kakove poduzete miere opreznosti nisu has- nile.

Čoviek smrti nemre vuvti. Dragi Bog nas svigde najde; čemu anda strašljivo pred smrtjum biežati, kojiz biežati nije moguće.

Ali hasnovili nauk ipak u toj istinitoj pripoviesti stoji, kojega bi valjalo, da si sva- ki dobro zapamti.

A to je taj:

Ako već smrti vuvti nemremo, barem se trsimo, da vekivečnoj smrti izbiegnemo, to jest, da neotidemo nepripravni, obršeni gri- hi pred sud Vekivečnog Ota.

»Svaki dan si pripravi svoj mrtvački vanjkuš,« — veli missionar Peš. — »Ako se težkih griehah habamo i čuvamo, netre- bamo se smrti prekomierno bojati. Nikaj ni- je sigurnije nego smrt; ali niti nesigurnije nije nikaj od smrti. To zvoni nekak nevie- rojaino, ali ipak je tako.« Zato opominje već

stari mudrac Seneca: »Neznaš, gde te smrt čeka, zato ju ti čekaj posvuda.«

Živi tako, da budeš svaku uru pripra- van umrieti! To nije samo mudro i pamet- no, već je to sadržaj ciele kršćanske zivo- ta filosofihije.

I ovo je tečaj života.

Prije više godinah bila su u L. dieca vodjena k prvog presvetoj pričesti. Med njimi je bil jedan dečec, koj je bil u cielom mestu u obće kakti vrlo pobožan poznat, te je radi svog pobožnog držanja i uzornog kršćanskog vladanja bil od svojih pajdašah, diece, i od starijih cielog miesta obljubljen.

Ostavimo sad ovo sveto miesto te ide- mo na drugo. Onde će nam se pokazati dru- ga slika.

U krčmi sedi hrpa mladih ljudih, lar- majuć i bučeć okolo jednoga velikoga stola. Tragovi nemertučivosti njim sievaju iz očih i licah, njihova pokvarena srca je lahko moći poznati iz govora, kojega vode. Jedan bolje buči i kune nego drugi i svi se, kakti za vadlungu natičue, koj bu gorji i koj se bude razvuzdanije ponašal.

Med njimi je jedan mladić, koj je, kak se čini, vodja. Najsramnije rieči, najbezbož- nije govore vodi on, a u izsmehanju svega

kaj je sveto nadmašuje on sve koji su tu okolo stola.

»I ja vam ovde sad velim« — zakriči na zadnje — »sve pope neka vrag odnese! Da je na moje, tak bi svi morali ovde na pijacu jeden poleg drugoga viseti, a vietar bi se, nihajuć je snjimi igral. To bi bilo liepo gledati! To bi bila moja želja!«

I još jedan krat prosim moje vriedne čitatelje, da me sliede; ja vas hoću pelati u jednu šumu, gustu i tmičnu šumu. Više mla- dji, sriednjih i siedih muževah stoje tu okolo jednoga hrasta, te se trude niekog čovieka, koj se je tu sam obesil iz drveta dole uzeti.

»Kakov život, takova smrt — kak je zivel, tak je umrl!« — veli jedan izmed njih, kad su ga već dole uzeli, na kola metnuli te ga na groblje u mrtvačnicu odpeljali.

Ja neću na dugom o tom nesretnom čovieku i njegovih nemorutnih činih razprav- ljati, već vam hoću sve podpuno, ali kratko, pripovedati:

Ovaj nesretnik, si je u tamnoj gustoj šumi život uzal i onaj mladić u krčmi, koj je sve sveto izsmehaval i sve pope hotel ve- siliti na pijacu, i onda on pobožni dečec, koj je tak pobožno k prvog presvetoj pričesti stupal i kojega je radi njegovoga pobožno- ga držanja i uzornoga vladanja mlado i sta-

Porobljenje cuga vu Ameriki.

Vu Northevn idućega cuga su o. m. 4-ga poleg jedne občine tri tolvaji, sa larfami na obrazu, zastavili. Kassu, koja je na cugu bila, su sa dinamitom razbili i više 100 jezer korun su odnesli. Putnike nisu bantovali. Tolvaje jako iščeju.

Jeli budu ljudi znali gda leteti?

Sa tem pitanjem se sada baviju mudroznanci celoga sveta. Sa luftbalonom istina, da moremo vu luftu ploviti, ali zato je ipak to ne sigurno, jer ga je ne moći ravnati, pak vetru nemre proti stati, jako lahko se potere. Najbolše bi bilo, da bi tak znali leteti kak ptice. Takvu mašinu imamo već, ali niti ova nije dosta dobra, jer samo vu visinu moremo iti s njom, ali napre ne. Pak ako bi i to iznašli, pitanje je, jeli budemo i onda tak znali leteti, kak ptice, jer nismo tak vučni gorjemu zraku, kak one, koje su od malih nog tam gore.

Razpuklo se mu je srdce.

Vu Török-Becse varašu je Györki István težaka vumrla 4 ljet stara pucka. Mali njezin 6 ljet stari brat nju je jako ljubil. Celi den je bil sada tam poleg mrtvog tela i plakal se je. Na večer je verestovanje bilo, ked je mali decac na jedankrat skup opal i vumrl. Od velike žalosti se mu je srdce razpuklo.

Kuhnja ruskoga cara.

Poleg naših penez kuhnja ruskoga cara ne menje, kak poldrugi million košta. Sve je nutri iz črnog marmora a stene i podrum (štukatur) su jako lepo izmalane i obkinčene. Jedna-jedna posuda poprilički 1000 koruna košta, a jedna za ribe kuhati posuda 3000 koruna je vredna. Drugo pak, kaj je k kuhnji potrebno još je iz vremena Kataline carice i sve je zlatno; po prilike 200 jezer koruna vrednosti. Vu kuhnji 267 ljudi dela, koji takaj veliku plaću dobiju. Ravnatelj kuhnje na leto 150 jezer koruna plaće dobi, a deset podravnateljov plaća pak je med 30—20 jezer korunami.

ro ljubilo, bila je jedna te ista osoba, i ta promiena se je svršila u osam godinah.

Anda je vrieme od osam godinah bilo dosta, da se je angelu sličan decac preokrenul u pravoga vruga! Pak kak je to bilo moguće? — Ovak se vriedni čitatelji jedan drugoga a sigurno i mene pitaju. Pak ovo ipak nije nikakova izmislostina već podpuno istinski dogodjaj u L. koje mjesto samo radi toga neču podpuno imenovati, jer mati i jedna oženjena sestra tog nesretnika još živa.

Njegovi roditelji bili su na toliko neoprezni, da su svog dobrog sina dali u meštriju k majstru, koj je doduše u svojoj struci bil vrstan majstor, ali za Boga i njegove zapovedi se nije brnil. Pohadjanje cirkve je nazival bedastoćum a molitvu za mrmlanje starih babah, koje drugoga posla tobož niti nemaju. Njegovi dietiči su mu u tom bili posve slični. U delacnici su se trsili, da na novo pridošloga bogaboječega mladoga dietiča najprije od svete viere odvruu a zatim od svih krieptih. Tu se je bezsramno i bezbožno med velikim surovim smiehom i deranjem govorilo i tako je naš mladi decac od štenge do štenge sve niže podal, dok konačno nije posegnul za uzetom, kojim si je život uzal.

Kollay Em.

Vtopili su se.

Poleg Gernajszega se je velika nesreća pripetila. Maros voda je jako narasla pak zato težaki koji su na jednim brodu hoteli prek vode iti, su se vu vodu preobrnuili od velike sile. Jedenajst težakov se je vu vodu vtopilo. Nesrećni su bili iz Vajda Szt-Ivána i dimo su išli na nedelju.

Velika vura vu Parizu.

Na jednim parizkim banhofu su jednu veliku vuru deli vun, koja je med sadašnjimi svěmi vurami najveća. Četiri »ciferblate« ima i svakomu je prekdužina 8 i fer-talj metrov. Ceigeri su iz aluminiama i elektriš nje tira. Bog zna, zakaj je takova velika vura, to bi bilo dobro znati. Mi pri vuri ne gledimo to, da bude s čim veća, nego da dobro kaže.

Fabrika bogcov vu Ruskoj.

Kak gud se nam čudno vidi to, ipak je istina, da vu Ruskoj celu trgovinu delaju sa bogci. Jesu takovi, koji iz toga vnogo hasna imaju, jer ruska gospoda radi davljeju almužtvo bogcom. Najviše vkradjenju decu neseju vu takvu fabriku, gde je onda spredručija, nevolnimi napraviju, a onda pak prosiju sa njimi. Sada su vu Kievu prijeli takve dva, koji su dvoje dece vozili za sobom. Jedno dete je oči vun zežgane imelo, jezika odrezanoga, a drugomu pak su ruke i noge na nikaj bile spravljene. Razme se, da su i ove tak vu fabriku predelali, da je moći s njimi prositi.

Coprnica vu plamnu.

Od Lurics Mare 60 ljet stare zene je taj glas bil vu Kovilo občini, da je coprnica i da se s vragom družu. Jer je više ne do-bila delo, se je šatrenja počela, kaj njoj je dosta doneso. Prošlog tjedna je Jozics Gyá-kó v pamet zel, da baba i k njegovoj hiži hodi. Zato se je onda spominal s njom i rekel njoj je, da naj više nedodje k njegovoj hiži. Coprnica se je na to sa tem grozila Jozicsu, da ne dugo, kaj bude nju ucal, ali onda bude mu vragova duša. Za nekoji den na to je poginula Jozicsova krava. Ljudi su rekli, da je baba ocoprala kravu, pak je zato poginula. Jozicsov sused Garavszki Milán je pošotal babu zato, pak je ona i njemu obećala, da bude i njegova krava poginula. Za par dnevov je i Gavaszkiova krava pokojna postala. Prošu noć su se ljudi na krič »ogenje« zbudili gori. Lurics Mare kolibica je gorela; taki su nju pogasili, ali staru babu su nutri našli zgoretu. Iztraga je znašla, da su babu prije zaklali, pak su onda vužgali hižu. Žandarstvo je i krivce prijelo vu osobah Jozicsa i Gavaszki, koji su zato zaklali babu, jer su njim krave poginule; sigurno od kakovog gita.

Nesreća.

Velika nesreća se je pripetila vu Budapesti vu hiži Zell Ágostona vdovice. Ona je doma bila sa svojimi trema decaci sa 13 ljet starim Viktorom, 11 ljet starim Ágostom i sa 9 ljet starim Oszkárom. Mama jim je vu kuhnji bila, a oni su se pak igrali vu hiži. Vu jednim odprtim ormaru je Viktor iskati počel i našel je pokojnoga oca revolvera, koj je već čez ljeta bil tam, kaj ga nigdo nije bantual. Vun je zel revolvera i šaljivo je cilja na Oszkár brata. Med tem se je revolver sprožil i mali decac se je do-li zrušil. Mati je taki vu hižu bežala, gori je zela dete, koje je još samo tuliko jakosti

imalo, da je obinulo mater, nju sa angelskim obrazom pogledalo i vumrl. Na kriš se i susedi ta došli, došel je i redar, koj je posluhnuil nesrećnu mater i doma je ostavil žalostnoga Viktora, koj je siromak nehotomice postal ubojnikom brata.

Kak su kaj burl?

Sada se buri išče dosta dobro držiju. Videti je, da koj narod rad ima svoju slobodu, na kuliko je mogućen. I englezi su se navoljili već toga, zabadau prolevanja krvi. Pri Blakfonteinu je bila jedna bitka, koja nam dobro kaže, kakovi sposobni soldati su buri. Tu je Dixon bil zapovednik englezov, imel je 4 eskadronov konjanikov, 6 štukov i 800 pešičkih. Tu je velika trava bila. Buri su travu vužgali i tak je takov dim nastal, da su englezi nje ne mogli spaziti, zalem su buri na hitrom na engleze vudrili i sve njim zeli, kaj su imali. Englezi su bežali, kak da bi glave vužgubili. Kak jednim hollandskim novinam pišeju, Devett burski general je rekel, da on još četiri ljeta more tirati boj. Buri imaju svega sa dosta, samo opravne ne, a to bude njim vu zimi jako zlo.

Protiv mistunarušom.

Na Kvelpar otoku su se stanovnici pobunili protiv katoličkim missionariušom i zmed njih vnogo zaklali. Kak je iztraga znašla, toj buni su missionariuš bili krivi, jer su oni nezakonitno velike poreze brali od puka. Ova buna je ne prva sada, pred nekojim tjednom je takaj buna bila, onda je Ruska 3. a Englezka 2 ladje poslala na pomoć, ali jer su ove otišle, je sada opet buna vudrila vun.

Samunbojstvo.

Molnár László čakovečki stanovnik penz. notarius je pred 2 tjedni zniknul iz doma i od onda akoprem su ga sveposud iskali, ne su ga mogli nigder najti. o. m. 8-ga je Drava jedno mrtvo telo hitila vun pre Semovecz občini. Mrtvo telo je Molnár Lászlóa telo bilo. Da kaj je bilo zrok, kaj se je 55 ljet star čovek vu ruke smrtil hitil, je nepozuato.

Goreta kola.

Čista lahko bi jedna cela občina postala žrtvom pipe. Feller György iz Udvari tolnavármegyinske občine je o. m. 9-ga pšenicu peljal dimo. Med putom si prižgal na pipu i iz nepazljivosti je neka iskra došla med snope, te se je čeli vu počel goreti. Konji su se preplašili, te kak divji su bežali sa gorećim vozom. Iskrenje je sem tam letelo. Pri jednoj hiži su se zadela kola, ali na sreću kaj je ova s črepom bila pokrita, drugač bi velika nesreća bila. Pazimo na pipe, osobito ve, gda je žetva.

Iz Preloka.

Minister cirkvenih i skolskih poslov je Podluzsány Gizella ors. pučke škole navučiteljica iz Kunosvágása vu Prelok, Barla Vilma preločku navučiteljicu pak vu Kunosvágás, takaj Szabó János navučitelja i njegovu ženu Kuszlika Laura navučiteljicu iz Mező-Laboreza vu Prelok a Csizmesia Jánosa vučtelja i njegovu ženu Berký Erzsébet vučiteljicu iz Preloka vu Mező-Laborez pre-mestil.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	14.80 —
Zab	Zob	14.40 —
Rozs	Hrž	14.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	11.70 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	12.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	13.00 —
Sárga » »	» žuti	13.00 —
Vegyes » »	» zmésan	10.80 —
Lenmag	Len	22.50 —
Bükköny	Grahorka	14.00 —

2209. lk. 901.

Arverési hirdményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai tkpénztár r.-t. társaság végrehajthatónak Tkalcsecz Mihály végrehajtást szenvedő elleni 1918 k. 60 f. tőkekövetelés és jár. iranti végrehajtási ügyében a n.-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő a csáktornyai 1202. szljkvben Tkalcsecz Mihály tulajdonánul felv. 341/a/1/b/2. hrsz. legelő s erdő Buzáson s az azon levő 21. népsorsz. ház 968 kor.; a csáktornyai 1081. szljkvben 395. hrsz. ház, 19. sz. udvar kerttel Buzáson 528 k. és a tótfalui 152. szljkvben 181/34. hrsz. 400 kor. a csáktornyai ingatlanok az árverést ezennel megálapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlan az

1901. évi aug. hó 6. napján délelőtt 9 órakor

a csáktornyai kir. jbiróság hivatalos helyiségében, — a tótfalui ingatlan

1901. évi aug. hó 6. napján délután 3 órakor

Tótfalu községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz 42. §-ában jelelt árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelelt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 995

Kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.
Csáktornyan, 1901. május 19.

Árverési hirdmény.

Dráva-Egyház község alulírott előljárósága ezennel közhírré teszi, hogy nevezett község tulajdonát képező „Porti csárda” és ugyanazon község vásár-helypénzszedési joga, az előbbi 3 egymásutáni évre, utóbbi pedig 1 évre **1. július hó 20-án d. e. 9 órakor** Dráva-Egyház községházánál megtartandó nyilvános árverésen bérbe adatik.

Az árverési feltételek Dráva-Egyház községházánál minden nap d. e. 8—12 óráig megtekinthetők.

Dráva-Egyházon, 1901. július hó.

Neisiedler Jenő
körjegyző,

996

Benediczky András
községbíró.

Ki lakását poloskától tőkéletesen s biztosan

megakarja szabadítani, az használja

Hartmannés „100 arany rovarpor“-ját
Mittler Bécs

mely 50 év óta a legnagyobb sikerrel használtatik.

Bolhák, konyhabogarak, legyek stb.
férgek kiirtására legbiztosab szer a

Hartmann és „Unikum“ rovarpor
Mittler-féle

üvegekben és szórólapdában.

☛ Főraktár: Strahia Testvéreknél Csáktornyan. ☚

Csak akkor valódi ha az üveg ezen védjeggyel van ellátva.

Törvényesen védve.

— Kiadó üzlethelyiség. —

Csáktornyan, főtéren a nagy tőzsde melletti üzlethelyiség kiadó.

Bővebbet

Fjf. Neumann Miksánál.

Dr. Zakál Lajos

csáktornyai ügyvéd

irodáját május hó 10-től

Perlakra

saját házába (előbb dr. Szabó Zsigmond-féle ház) helyezte át.

Dr. Zakál Lajos

čakovečki fiškalius

je svoju kancelariju 10-ga majuša vu

Prelog

vu svoju hižu (predi dr. Szabó Zsigmondova hiža) premostil.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Gestetner Náthán végrehajtatónak Gazdek János és neje, Toplicsáncz Anna valamint Krizsman Jakab végrehajtást szenvedők elleni 257 k. 60 f. és csatlakozó Kelemenics András 174 kor., Bregovics Mihály 60 kor., Antonovics József 50 k. 14 f., Bozsics Imre 396 kor., Csáktornya-vidéki tkpéztár 1200 k. és u. d. 1078 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. bíróság területén lévő a dráva-vásárhelyi 864 szlkvben A†282/6. Toplicsáncz Anna, Gazdek Jánosné nevén álló ingatlan 172 k.; u. o. 1678. szlkvben 1295/a. hrsz. ingatlan 117 k.; u. o. 624. szlkv. 244 hrsz. ingatlan 49. sz. házzal 348 k.; 2377. hrsz. 260 k.; u. o. 1741. szlkv. 446/a. hrsz. 266 k.; u. a. tkvb. 449/6/1. hrsz. 374 k.; u. o. 1627. szlkv. AI 2066. hrsz. 172 k.; u. o. 776. szlkv. A†2392. hrsz. 24 k.; a dráva-vásárhelyi 144. szlkvb. Toplicsáncz Annát illető 1/8 részbeni jutaléka 155 kor. és a dráva-vásárhelyi 1277. szlkvb. felvett legelő és erdőilletménynek u. a. illető 1/4 részbeni jutaléka 150 korona becárban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlan az

1901. évi aug. hó 5. napján délelőtt 10 órakor Dráva-Vásárhely község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni kívánok tartoznak az ingatlanok becárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t-cz. 42. §-ában jelzett arólyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-miniszteri rendelet 8. §-ban kifejezett övadék-képes értékpapírban a kiküldött kezehez lenni, avagy az 1881. LX. t-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályzerű elismervényét átszolgáltattani. 994

A kir. bíróság mint tkvi hatóság, Csáktornyan, 1901 május hó 13-án

Schneider-féle Páfrány-tokocskák (Galandócz elhajtó.)
Millió embernek e szer visszaadta az egészségét!
 Kik galandóféregben és gyomorban szenvednek.

Pantlikagilisztá tejszó,
 a páfrány-tokocskák által fájdonom nélkül, jóállás mellett, a legrovidabb idő alatt (6 percz alatt) teljesen elhajtatik. Ezen kitaláló gyógyszer fájdonom nélküli gyors és biztos eredményért jóállás nyújtatik. Nem árt, ha pantlikagilisztá fereg nincs is jelen. — Az életkor megjelölendő. — **Törvényesen védve.** Egy eredeti doboz pontos használati utasítással a bel- és külföld részére 4 frt postai utánvétellel vagy 3.50 előre való beküldéssel.

A pantlikagilisztá tünetei a következők: Az arc halványasága, bányadi tekintet, lék szemkarikák, lesoványodás, elnyakosodás, bevont nyelv, emésztetlenség, étvágytalanság felváltva mohó étvágygyal, gyakori rosszullet vagy éppen ájulások s szédülés főleg éhgyomornál, egy gombolyag felszállása egész a nyakig, nyálösszegyülemelés, a test megdagadása, gyomorsav, gyomorhény, gyakori felbőgés, bélgörcs, hengergetés, hullámszerű mozgások, szuro, szuro fájdalomok és szuroások a belokban, szivdobogás, a vérkeringés rendtelenségei, különösen nőknél, gyakori véletlenül beálló főfájás, a búskomorságra való hajlam, életuntáság és a halál óhajítása.

Egyedül valódi kapható: SCHNEIDER JÓZSEF gyógyszerésznél, Resicán, Fő-utca 55. (Bélmagy. orsz.)

Gyümölcs- és szőlő-bor készítő gépek.

Gyümölcs- és szőlő-sajtók,
 folytonosan ható kettős szerkezettel, és nyomerő szabályzóval
A munkaképesség 20% nagyobb mint bármely más sajtónál.

Hydraulikus sajtók,
Szőlő- és gyümölcs-zúzó
 és bogyó morzsolók.

Teljesen felszerelt szüretelő készülékek.

Szőlő és gyümölcs őrők. Aszaló-készülékek gyümölcs és főzelék aszálásra, **gyümölcs-vágó és hámozó gépek,** legujabb szerkezetű szabad. önműködő „Syphonia“ gyümölcs és szőlővessző **permetezők,** gyártanak és szállítanak jótálás mellett a legjobb kivitelben

MAYFARTH PH. és TÁRSA
 cs. és kir. kizár. szabad. gazdasági gépgyárak, vasöntöde és gőzhámor.
BÉCS, II. Taborstrasse 71.
 ——— Kitüntetve 450 arany, ezüst és bronz éremmel. ———
Árjegyzék ingyen és bérmentve.
 Képviselők és viszontárúsítók felvételnek.

979 3-10

3448. sz. tk. 901.

Hirdetmény.

Dekánovecz község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. sz. szabályrendelethez képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. 1891. t-czikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. év. XXIX. t-czikken szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatottak.

E czéllal az átalakítási előmunkákat hitelesítése s a helyszíni eljárás a nevezett községben 1901. augusztus 5. napján fog kezdődni.

Ennélfogva felhívatnak:

1. Az összes érdekelt, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg s az új tkvi tervezet elleni netáni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, a kik a telekgyűzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tkvi hatóság kiküldöttje előtt a kifizőt határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazolók okiratokat mutassák fel.

3. Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t-cz. 15—18. az 1899. XXXVIII. t-cz. 5, 6, 7, 9. §-ai értelmében szükséges adatokat beszeressék iparkodjanak, s azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el s a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek;

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszüntén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy a törlési engedély nyilvánítsa vételt a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezménytől elesnek.

Pert a k o n, a kir. járásbíróság, mint tkvi hatóságnál, 1901. évi június 21-én.

HORVÁTH,
 kir. járásbíró.

984 3—3